

Правилното или доброто

Есе

Свикнали сме да свързваме правилното с правила и закони, а доброто като част от характера ни. Гледаме на тях като две съвсем отделни неща. Дали всъщност доброто не е правилното?

Правилното ни свързва в една общност, в която трябва да цари хармония и да съответства на наложените правила и закони. Законите са еднакви за всички и е задължително да ги спазваме. В противен случай подлежим на наказание, като глоба, а в някои случаи дори затвор. Правилата не са по-малко важни, защото трябва да се изпълняват в съответствие със законите. Различават се по това, че могат да бъдат различни за всички спрямо средата, в която се намираме. Например в училище има правила, които трябва да се спазват от учениците като да не бягат по коридорите, да не говорят в час, да идват навреме и много други. Но когато се намираме на работното си място, правилата не са наложени от директора на училището, а от шефа ни. Нарушаването им обаче не налага толкова сериозни санкции, но все пак има някакво наказание, защото в противен случай няма да има смисъл от тях. Като пример за това можем да дадем възрастен човек. Ако го попитаме за съвет и той замълчи, това ще е изненада за нас, защото се е очаквало от него да даде отговор. По поведението му ще разберем, че може сам да реши какво да прави. Да говори, когато се смята за нормално да мълчи и обратното - да мълчи, когато се очаква да говори. Всички сме свикнали с правилното до такава степен, че понякога ни е трудно да вземем решение, защото колкото са ни нужни правилата, толкова и ни пречат. Налага ни се да се съобразяваме с дадено нещо, вместо можем да изразим себе си. В повечето училища има униформи, които са еднакви за всички ученици в даденото училище. По този начин се възпрепятства личния избор на ученика, който малко или много е повлиян от нашумялата навън мода, но е задължен да носи униформа, защото това е облеклото за всички. Да, някои ще кажат, че това учи децата на дисциплина и е предотвратена надпреварата за по-скъпи дрехи, но от друга страна им пречи да изразяват самоличност и ги слива с останалите. Това може да се използва и в ежедневието ни. Когато сме поканени на важно събитие, например сватба, е прието да сме облечени в официални дрехи, а не както ни е удобно, защото в противен случай погледите ще са насочени към нас. Булката е важната фигура и вниманието трябва да е насочено към нея. Но все пак монетата има две страни. Проблемът в това правилата да могат да се създават впоследствие от обществото е там, че някои от тях се създават от хора, които знаят как да пропуснат спазването им. Други създават правила, за да ограничат правото на избор на останалите. Трети създават правила, за които предварително знаят, че не могат да бъдат спазвани.

За съжаление в днешния забързан свят, доброто е все по-рядко срещано. Все повече млади хора са потънали в злоба и завист. Доброто не е предмет, а идва от сърцата ни като дар и може да се каже, че е висша ценност. Помага ни да виждаме черните и мрачни дни в по-добра светлина, надежда за по-добро утре. То съществува и е навсякъде и във всеки, просто трябва да имаме смелост, за да го покажем, защото то крепи света. В протегнатата ръка, в любовта, в приятелството, във вярата в Бога, навсякъде цари доброто. Проблемът идва тогава, когато сме притиснати от средата,

която ни заобикаля и добротата не може да изплува на повърхността, но можем да се опитаме да бъдем добри, защото само добротата може да дарява щастие и да връща усмивката, надеждата и вярата в очите и в празната душа. Само искрено добрият човек може да познае истинското щастие, защото сме хора и трябва да си помагаме, за да има смисъл съществуването ни на този свят. Не всеки има пари, безрезервна красота и е известен в социалните мрежи, но всеки от нас може да бъде добър, защото помощта и протегнатата ръка не ни коства нищо. Най-истинската доброта се крие в най-истинските хора, повечето от които страдат от злоупотреба с добротата им. В християнското най-добър пример за проява на добротата и обичта към всички хора е животът на Исус Христос.

Според мен, правилното и доброто са взаимно свързани и няма място за сравнение. Колко сме добри към останалите, зависи от личния ни опит и разум, докато правилното показва действителното. Това дали ще си добър, зависи напълно от теб. Всяко добро дело се помни!